

ת"ד 10255/10/13 - מדינת ישראל נגד סטניסלב גרישקין - בהעדר

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 10255-10-13 מדינת ישראל נ' גרישקין
בפני כבוד השופט אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל ע"י לשכת תביעות תנועה נגב

המאשימה

נגד

סטניסלב גרישקין - בהעדר

הנאשמים

הכרעת דין

1. בהתאם למתואר בכתב האישום, ביום 4.6.13 נסע הנאשם ברכב מסחרי מסוג מיצובישי ברחוב ג'ו אלון בבאר שבע, פנה שמאלה אל רחוב יוהנה ז'בוטינסקי זאת מבלי לציית לתמרור 301 שהיה מוצב בכיוון נסיעתו. עוד נטען כי כתוצאה מכניסתו הבלתי זהירה אל הצומת, פגע הנאשם עם רכבו ברכב מסוג סוזוקי שנסע אותה שעה בנתיב הנגדי ממול, וגרם לתאונה, שבה נגרמו חבלות של ממש לשתי נוסעות רכב הסוזוקי.

2. לנאשם מיוחסות עבירות של **גרימת נזק לרכוש או אדם**, עבירה לפי תקנה 21 (ב) (2) לתקנות התעבורה. **עבירת רשלנות**, עבירה בהתאם לסעיף 62 (2) בפקודת התעבורה, בקשר עם סעיף 38 (2) לפקודת התעבורה. **ועבירת אי ציות לתמרור 301**, עבירה על תקנה 64 (ג) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

3. בתשובתו לאישום הודה הנאשם בנהיגה ברכב, במקום ובזמן המתוארים בכתב האישום, אך כפר באחריותו לקרות התאונה.

תמצית ראיות הצדדים:

4. מטעם התביעה העידו: ע.ת/1 רס"מ **שי ביטון**, בוחן תנועה. ע.ת/2 **הדס רחמים בן מוחה**, נהגת הרכב בו התנגש רכב הנאשם. ע.ת/3 ברוריה ביטון, חמותה של הנהגת הנ"ל, שהייתה ברכב בזמן התאונה, ונפגעה בגופה כתוצאה ממנה.

5. ע.ת/1 רס"מ שי ביטון, הגיש לבית הבית המשפט את המוצגים הבאים: ת/1 דו"ח בוחן תנועה. ת/2 סקיצה מזירת התאונה. ת/3 חקירת הנאשם במשטרה. ת/4 השלמת חקירה של הנאשם במשטרה. ת/5 תרשים בוחן תנועה. ת/6 השלמת סקיצה. ת/7 לוח צילומים.

6. כמו כן הוגשו מטעם התביעה ובהסכמה דיונית של הצדדים דו"ח פעולה שערך רס"מ אבנר אלפרין כת/8. וכן הוגשו תעודות רפואיות על מצב הנפגעים בתאונה כת/9.

7. מטעם ההגנה העיד הנאשם להגנתו בלבד.

ראיות התביעה:

8. בדוח בוחן תנועה (ת/1), נכתב בפרק המסקנות כדלהלן:

"מחומר החקירה שבתיק אני מסיק כי נהג רכב א' שנסע בבאר שבע על רחוב ג'ו אלון, בהגיעו לצומת ג'ו אלון יוהנה ז'בוטינסקי, לא ציית לתמרור 301 המוצב בצומת בכיוון נסיעתו, נכנס לצומת והתנגש עם החזית בפנינת חזית שמאלית של פרטית ב', אשר הגיעה לצומת מולו בנתיב הנגדי".

9. ובהמשך ממשיך בוחן התנועה ומציין:

"למחרת יום התאונה ביקרתי בזירת התאונה ומצאתי כתם שמן גדול שנמצא בצומת, בנתיב הימני בכיוון נסיעת פרטית ב'..."

בעדותו טוען נהג רכב א' כי קודם לתאונה לא הבחין בפרטית ב' מתקרבת לצומת. והיה משהו שהסתיר לו, עמוד בטון ועצים. בבדיקת שדה הראיה שערכתי במקום התאונה מצאתי כי שדה הראיה בכיוון נסיעת רכב א' פתוח לנתיב הנגדי כאשר אין עמוד בטון או עצים המסתירים את שדה הראיה. כמו כן לענין כתם השמן, נהג רכב א' מסר בעדותו לאחר שהוצגו לו התמונות של הזירה, כי המקום בו נמצא כתם השמן בצומת הוא מקום ההתנגשות".

10. ובמסקנתו קובע בוחן התנועה:

"הגורם לתאונה אי ציות לתמרור 301 מצד נהג רכב א' גרישקין סטניסלב".

11. בת/2 ניתן לראות כי מקום התנגשות שני הרכבים הוא בנתיב הימני של הכביש בו נעה נהגת רכב הסוזוקי. המדובר בסקיצת הסבר אשר נערכה בהתאם להסברו של הנאשם עצמו.

12. בחקירתו במשטרה שהוגשה כת/3 תיאר הנאשם את מהלך התאונה באופן הבא:

"התקרבותי לצומת בה קרתה התאונה, ראיתי שמצד ימין שלי אין רכבים ואז המשכתי בנסיעה לתוך הצומת הייתי בהילוך שני או שלישי, ואז אני רואה את הרכב סוזוקי מגיע מצד ימין שלי אני בלמתי ואז נכנסנו אחד בשני..."

13. בהמשך חקירתו במשטרה נשאל הנאשם:

ש. כאשר הגעת לצומת מה עשית?

ת. אני האטתי טיפה הסתכלתי ימינה לראות אם יש רכבים לא ראיתי אף אחד והמשכתי לנסוע לתוך הצומת.

ש. איך היה שדה הראייה בצומת?

ת. כנראה שמשוהו הסתיר לי כי אני לא ראיתי אותה.

ש. מה הסתיר לך?

ת. לא יודע להגיד לך יש עמוד בטון ועצים.

....

ש. קודם להתנגשות ראית את הסוזוקי?

ת. לא, אני לא ראיתי אותה.

....

ש. אתה יכול להסביר למה לא ראית את הסוזוקי?

ת. קצת קשה להסביר את זה. אני באמת לא שמתי לב אליה.

ש. אתה הסתכלת ימינה לפני שנכנסת לצומת?

ת. כן אני הסתכלתי לא ראיתי אותה.

בדו"ח הפעולה שהוגש כת/8 נכתב ע"י רס"מ

14.

אבנר אלפרין:

"הגעתי למקום התאונה בצומת ג'ו אלון יוהנה ז'בוטינסקי הבחנתי ברכב מסוג סוזוקי לבן פרטי שמספרו 6571628 שהנהגת שלו פונתה ע"י מד"א הנהגת שנפגעה שלא קיבלה זכות קדימה הגיעה מכיוון כללי כיכר המטוס, ברחוב ג'ו אלון. הרכב השני שמספרו 6240150 מסוג מיצובישי משא בצבע בורדו הגיע על ג'ו אלון מכיוון כללי המרחב לא ציית לתמרור 301 זכות קדימה שמוצב בצד ימין שהוא ברור ובולט שם הנהג גרישקין סטניסלב.... הנהג רצה לפנות שמאלה לרחוב יוהנה ז'בוטינסקי לדבריו הוא לא ראה את הנהגת שהגיעה על ג'ו אלון שזכות הנסיעה היא שלה הרכב הנפגע היה בנתיב הימני מקום פגיעה חזית הרכב צד שמאל והרכב השני מקום פגיעה במרכז הרכב מקדימה בחזית..."

מטעם התביעה הוגש ת/9 תעודות רפואיות

15.

מבית חולים סורוקה בנוגע למצב שתי הנפגעות שנסעו ברכב הסוזוקי.

16. ע.ת/2, גב' הדס רחמים, אשר העידה בפני, תיארה בעדותה את השתלשלות האירועים כדלהלן:

"בתאריך 4.6.13 בשעה 17:05 אני נוסעת ברכבי בחזרה מעבודתי כאשר לצדי יושבת חמותי ביטון ברוריה, אנחנו בדרכנו לדרך המשחררים ברחוב ג'ו אלון צומת יוהנה ז'בוטינסקי כשאני נוסעת בנתיב הימני מתוך שני נתיבים.... אני מבחינה ברכב מסחרי שאני יודעת שהוא צריך לעצור מתי שהוא מגיע לצומת אבל במקום לעצור הוא מאט טיפה את הנסיעה שלו ואז כשאני ממש קרובה אליו הוא מחליט שבמקום

לעצור עצירה מוחלטת הוא פשוט נותן גז ונכנס לי במכונית מקדימה צד שמאלי".

מטעם ההגנה העיד הנאשם לעצמו בלבד.

ניתוח הראיות שהוגשו על ידי הצדדים ומסקנות

17. עדותה של הגב' הדס רחמים אשר עברה מבחן של חקירה נגדית קצרה נמצאה על ידי כעדות אמינה ברורה וקוהרנטית. לא מצאתי בעדותה כל סתירה מהותית או כל ניסיון להעיד בצורה שאינה מתיישבת עם הגיון הראיות האחרות שהוצגו לי. אני מחליט לתת לעדות זו משקל מלא.

18. אני מקבל את קביעתו של בוחן התנועה לפיה בדבריו של הנאשם כי עמוד בטון ועצים הסתירו לו את שדה הראיה, **אין ממש**. מבדיקה שעשה הבוחן בזירה נמצא כי אין כל חסימה של שדה הראיה למי המגיע לצומת מכיוון נסיעת הנאשם. ההגנה לא הציגה כל ראיה הסותרת ממצא זה של בוחן התנועה ולכן אני קובע כי אין כל הפרעה בשדה הראיה מכיוון נסיעת הנאשם, זאת גם בהסתמך על תמונות שהוצגו לי כת/7 (תמונות 15,16,17).

19. יתרה מזאת, גם אם אקבל את טענתו של הנאשם, כי שדה הראיה שלו היה חסום, אין בכך כל טענת הגנה עבירה, שכן היא הנותנת, אם כדבריו שדה הראיה שלו חסום, מדוע נכנס לצומת??? כניסתו לצומת כאשר שדה הראיה שלו חסום מהווה סוג של הימור באשר ליכולתו להשלים את חציית הצומת ללא התרחשות תאונה. ביחס לנהג לו שדה הראיה חסום קמה חובת זהירות מוגברת טרם כניסתו לצומת.

20. בנוסף לכל האמור לעיל, נראה כי יש להחיל בענייננו את "כלל הדרך". בהתאם להלכה ותיקה זו, כאשר תאונה מתרחשת בכביש שבו אין סיבה הנראית לעין היכולה להוות הסבר לגורם לתאונה, כגון כשל טכני ברכב או כשל תשתית בדרך, נטל ההוכחה להוכיח מה גרם לתאונה מוטל על הנאשם שנהג ברכב, ובמידה ולא עולה בידו להרים את נטל ההוכחה, חזקה עליו כי רשלנותו וחוסר זהירותו של הנהג הם שגרמו לתאונה.

21. כלל הדרך תואר ע"י כב' הנשיא (כתוארו אז) מאיר שמגר בפרשת דרעי, ע"פ 489/93 **שלמה דרעי נ' מדינת ישראל**.

"יש להוסיף בהקשר זה כי הנטל להוכיח את אשמתו של נאשם מעל לכל ספק סביר רובץ לעולם על התביעה, אולם משהוכח שהרכב בו נהג המערער סטה לפתע ללא הסבר לצידו השמאלי של הכביש הרס תחנת נוסעים, וחלף ועבר לתוך השטח משמאלו של הכביש, הרי על הנאשם הנטל להסביר מה היו הסיבות המיוחדות שהביאו אותו לנהוג ברכב באופן המתואר שהיא לכאורה רשלנית, ומה גם שבידו מירב הידיעות על הסיבות הביא אותו לסטיה המפתיעה ממסלול נסיעתו".

22. הלכה זו שבה ונשנתה גם בע"פ 1713/93 **בוקובזה נ' מדינת ישראל**, וכן לאחרונה בפסיקת כב' השופט אורי שוהם בע"פ 26191/14 **חיים שעשוע נ' מדינת ישראל**.

23. ומן הכלל אל הפרט, בענייננו לא סיפק הנאשם הסבר סביר לקרות התאונה, כאשר נשאל הנאשם למה לא עצר את רכבו לפני הצומת? ענה, כי הוא לא ראה את הרכב שנסע מולו בנתיב הנגדי. כאשר נשאל למה לא ראה את הרכב? ענה כי עמוד בטון ועצים הסתירו לו.

בפרשה זו קבע בוחן התנועה בסעיף 5 של ת/1 כי שדה הראיה הולך ונפתח עד למצב בו בכיוון נסיעת הנאשם

ומקו הצומת היו נתונים לו **200 מטר (!)** של שדה ראייה פתוח לחלוטין.

גם אם אניח לטובת הנאשם כי הרכב המעורב נהג בתוך העיר במהירות של 90 קמ"ש (טענה שאין לה כל אחיזה במציאות או בנתוני האירוע ובהתאם לראיות שבתיק נע הרכב המעורב במהירות המותרת בעיר) או אז נע הרכב המעורב בקצב של 25 מטר בכל שנייה. במצב זה שהתה בהכרח הנהגת המעורבת 8 שניות שלמות בשטח הנתון לשדה הראייה של הנאשם טרם התרחשה הפגיעה ברכבה. המדובר בפרק זמן ארוך במהלכו חובה הן על הנאשם להימנע מכניסה לצומת בשל התמרור המוצב בכיוונו.

ברור לחלוטין כי לו נסעה הנהגת המעורבת לאט יותר, הרי שהזמן בו שהתה בשטח שדה הראייה של הנאשם היה גדול יותר וחובה הייתה על הנאשם למנוע כניסתו לצומת ולתת לה את זכות הקדימה.

עובדתית, בחר הנאשם להיכנס לצומת תוך שציין בעדותו כי לא ראה כלל את הנהגת המעורבת עד להתרחשות הפגיעה עצמה, עובדה שלכשעצמה מעידה על רשלנות מצידו.

24. בנסיבות אלו, משלא סיפק הנאשם הסבר המניח את הדעת לקרות התאונה, ובהתאם ל"כלל הדרך", ובהתאם לנתוני חקירת התאונה על ידי בוחן המשטרה (ממצאים שלא נסתרו בכל דרך על ידי ההגנה) אני קובע כי הנאשם ברשלנותו גרם להתרחשות התאונה בכך שלמרות שדה הראייה הפתוח בפניו, לא ציית הנאשם להוראות תמרור 301 (תן זכות קדימה), ונכנס לצומת כאשר לתנועה הקרבה לאותו הצומת הייתה זכות הקדימה לעבור בו לפני הנאשם. בכך, גרם הנאשם להתרחשות התאונה ולתוצאותיה כמתואר בכתב האישום.

25. בהתאם לכל האמור לעיל אני מרשיע את הנאשם בעבירה של נהיגה ברשלנות, וכן בעבירה של אי ציות לתמרור 301.

עבירת גרימת נזק לרכוש או אדם

26. מטעם התביעה הוגשו ת/9, תעודות רפואיות מבית חולים סורוקה בנוגע למצבם הרפואי של שתי הנפגעות בתאונת הדרכים שישבו ברכב הסוזוקי, הנהגת גב' הדס רחמים בן מוחה, וחמותה שנסעה איתה ברכב, גב' ברוריה ביטון.

27. בתעודות הרפואיות תועדו תלונות גב' הדס רחמים על מכה בבטן מההגה ומכרית האויר, וכן על חבלות בצוואר, גב, ברכיים, וכף רגל ימנית, תועדו בדיקות רפואיות שבוצעו, וכן ניתנו המלצות רפואיות להמשך טיפול. כמו כן תועדו תלונותיה של גב' ברוריה ביטון, על חבלה בחזה ובצלעות, ובמרפק ימין, תועדו בדיקות רפואיות, והמלצות רפואיות להמשך טיפול.

28. כמו כן עדותה של נהגת הרכב, הגב' רחמים הדס בפני בית המשפט במסגרת פרשת התביעה. בעדותה תיארה כדלקמן (עמ' 8 לפרוטוקול שורה 7):

"הגעתי לבית החולים גיבסו לי את היד ל-6 שבועות, קיבלתי את כרית האויר, לאיזור הפנים ויש לי ירידת שמיעה באוזן שמאל, סבלתי מזעזוע מח והייתי נתמכת באנשים חודש ימים אפילו כדי ללכת צעד אחד פשוט".

29. גם חמותה שישבה לצידה ברכב, הגב' ברוריה ביטון, בעדותה (עמ' 11 לפרוטוקול, שורה 14), תיארה את

החבלות שנגרמו להם כתוצאה מהתאונה:

"קיבלנו מכות מאוד מאוד חזקות. היא קיבלה ביד, בראש באף אני קיבלתי בחגורה בחזה ובבטן התחתונה. היינו מאוד מאוד בלחץ, קיבלנו גם בגב....

פתחנו את הדלת ופינו אותנו לאמבולנס. משם טיפלו בנו קודם כל טיפלו בכלתי כי היא היתה בהריון ונורא פחדנו זה חודשים ראשונים. אחרי טיפולים שהיו כל כך הרבה זמן והיינו בטראומה טיפלו בנו אחרי הרבה זמן ושחררו אותנו הביתה עדיין עם כאבים וקיבלנו טיפולים לאחר מכן".

30. עדויות אלו לא נסתרו, ועל כן אני מאמצם וקובע כי בהתנהגותו, גרם הנאשם במהלך התאונה לחבלות של ממש לגוף כמתואר בעובדות כתב האישום.

31. אשר על כן, ובהתאם לכל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בכל העובדות והעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט"ז סיוון תשע"ה, 03 יוני 2015, במעמד ההתביעה